

PANOPTICONS
POETISKA
ADDITAMENT

Ägget & Vi. Genua. 2015

*Minns ej,
tror ej*

Innehåll

Hästdjuren kom i gryningen

Alan Asaid

Cang pang pho nam

Caroline Angbjär

Under tiden enbart

Stefan Hammarén

Hästdjuren kom i gryningen

ALAN ASAID

Hästdjuren kom i gryningen.
Tyst trevande,
ängsligt.
Över markerna kom de,
brokiga skepp.
Deras varma kroppar böljade framåt,
framåt.

Åkrarna låg öde och gnistrande.
Lätta vindilar for över stubben.

Lätt sken,
väta,
kläckt rom i sol.

Så lugna,
all tid.
Så lugnt travande,
trevande.
All tid med blickarna inåt,
mot land,
utom havet sett.

De trevar,
travar,
tror.

Det är,
verkar,
så enkelt.

Så enkla djur,
så enkla lukter,
och spår.

Världen som hel,
ren.

Med händerna,
gjuta sitt salt.
Förvånar.
Minns färgerna,
frågorna.
Sätter ord till ord,
jämte sak till sak.
Förstår mindre,
tyr mig mer.
Alltid samma,
samman.
Sluttande,
slutare.
Slut.
I väg med det,
sammaledes.
Förirras,
stirra sig ut.

Don bundet vid fågning.

Ångande.

Stark.

Som gjuten klang,

klocka.

Särad i löpet,

suddad.

Trädd,

tråd.

Maskrosklot.

Vindklot.

Salt.

Så börjar fadern laga maten.
Kryddar allt,
två gånger.
Så börjar modern,
så sonen,
så systrarna.

Trevar efter handen,
trevar sakta.
Med hand,
vänd mot jorden.
Sakta trevande salt.
Vint ljus,
vänt mot handen.
Sakta,
sakta,
tyst.
Viskar in,
mot handen.

Medlet som i drömmen,
talat,
tytt.
I vågor.
Sälta skarp,
knaprad.
Skärpt.
Av salt,
i jord,
hand.
Gräver grund,
stillnar.
Medan stråken rörs,
gröngjorda,
vända.
Mull,
kåpa,
salt.
Sakta,
mull.
I silar.
Silade skaft.
Saltgjorda,
vända.
Stråk av brungjort salt.
Vänder allt så sakta.

Hästdjuren kommer i gryningen.
I det första veka ljuset.
I den första salta ilen.
Minsta visaren sluten,
sluttad.
Krupen intill och ledd.
Sammaledes med fall,
med ögon,
sus.
Gror ut,
medels,
ädel.
Utan att fråga,
förgöra.
Närd,
trogen.
Medan snön bara föll,
föll igenom allt sakta.
Som snö faller,
igenom allt,
sakta.
Minner,
sträcker sig ut.
Medan allt bara sakta,
sakta.
Och föll,
så föll allt.

Frustande deras munnar,
kring lytet.
Ovanför det invanda,
skeva.
Sinnes,
till sak kommen.
Medan tids,
nog tid.
Medan röst gjuten i hel,
enkel dräkt.
Andas ut det,
talstrastögon.
Medan svärtan blänker mot näbbet.
Brandgult.
Ljusa linningen.
Mindre och mindre.
Sakta.
Andas.
Gjuter.
När,
i sitt eget huvud.
Medan ljus,
över sig,
över vattnen.
Intet förpliktigad,
intet försvårat,
uttytt.
Bara vårt,
som det gjöts i sin helhet.
Bara vårt,
som det gjöts i sitt skal.

Händerna alltid frågande,
fångna.
Bundna i led,
sakta sluttande,
slutna.
Minner om hål,
klot,
kluvna stråk av näring.
I jord,
kommen.
Förbytt,
i de gröna stråken.
Ljus värme i led,
under sanden.
Men är som jord,
jord struken över ansiktet.

Lugn.
Travade färger,
skalor.
Lugnt väder.
Lugna vindar,
skyar,
löv.
Allt lätt,
lugnande.
Kanske som vallmo.
Selen i vattnet,
ruttnande lik.
Kanske som vallmo.
Och broar.

Förlorar litet varje dag.
Men sjunger,
sjunger,
mellan alla fingrar.

Det är galenskap,
Sa jag, kved jag
Med öppna armar, slutna
Harskrik o löd; särkade
Ljud o skällor, tillror
Trinda maningar, rop

Cang pang pho nam

CAROLINE ANGBJÄR

Sväller valk häver tarm och pung det slaka skinnets buk och
lunga
när detonerar att den hinna ister brinner linne, broderi
för att småningom brista dimma den uddens ljus:
en ränna flod, en lera bädd, en torkas dämpade kanjon.

Vira raska kläde trasa, sy bål vid bröst den sticka nål,
den sprängda fot metallens tråd och krok;
bortom farkosts frost småningom den måna, kaj och ström,
stadens alla klapper malm stirra tig en bedövd transfusion,
ett slipa såg av sticka pipa, passa alla an protes parad.
Från tak de klasar frukt och vallmo slang, gull och saft en
bandagerad skultar blå;
på plåtens hurts radar rör att injicera, extrahera: flyter nuet
dået trubbet skäres navet av,
ekar kapad tid bortom om, utom räcka nådda håll att famla-

I sena mark längs barr och lo sava slem och stygn
ur krystad mun av fuchsia sidens torra löv:
krona fält och färg den kedja atlas upp och ned och bak
och fram,
färga isen bergets skugga och tätort rossla rymd;
smattra stämman band en hostas håla, täcka ljung och lav
den brända kalka läck,
en fogad bi revers sedlar dag den dåres bill erinran.

Under tiden enbart

STEFAN HAMMARÉN

Under tiden enbart, redan det sista framträdandet af ökända bröderna Timppa och Tomppa fr. storgodset, gamla Kungsgården som inhandlades av agrologiekleptoman sfärsprängaren Jaakko häromåret till lägst bjudet, hade ringt efter byns sista taxi Sundqvists Mersa, de åkte alla till Öst Porrgåbl.a.dets central- och familjeredaktion, tågade in på den, en syn för gudarna skall alla veta, först äldre brodern bärande på en antik rejäl skrivmaskinskappsäck förutan maskin, sedan den yngre bärande på två dito större, sist taxichaufförten som för övrigt blivit filmad av herr Rökchampignon. Han äldre brodern krävde på instående skodon [fot] att Porrgåbladet publicerar genast hans gamla fotografier, de flesta av rävar som han hade kidnappat grymt som små från gryten och tämjt dem till nästan tamrävar förutom några foton av okända människor, bl. annat loft- och hyttstäderskan Polly Adler. Han kunde ibland ses gå med en ändå måttligt tjurig rävkropp i flera meter koppel. En annan räv trodde alltid, för livet den var en riktig tamkatt, ty stackarn blivit tvångsdiad som liten av ett retrokattdjur hos honom. Och han den äldre kungsgårdsbonden kunde även sjusova med sin räv. Han hade rävar på hjärnan. Redaktionen

publicerade ett kort retroportagé om deras utdragna oanmälda besök på redaktionen, sagt att de två givna storbönderna kom medföljd chaufförd och till fem kappsäckar mer ut smockfulla med fötterografier de krävde skulle snarast publiceras, dessvärre har redaktionen omöjligt kunnat taga förtjänstfullt del av det högst omfattande och inte minst oväntat fantastiska materialet som överskådade oss tåtalt, de mesta av foton på rävar i samma pose som haft en egen ingärdad hektarstor kaninhage hos bonden, har dock valt att publicera för sakens skull tvänne retuscherade foton av första rödräven *Retro I* och ett storleksstort mindre på fröken Polly inantecknad *a tergo* som cyklar i blommigare omlott och fiberbyxor ut mot en ändlös rågåker på Klobbängarna sen årstid ännu, en myt förutom det där bröderna framsträckt står med färre journadörrlistor och slukar best munkavled *Gagged Road Pizza*. Den samlade redaktionen tackar dock gott heroiska bröderna från hederliga kungsgården på Martis för gott ärbart initiativ, och uppskattar besöket och bjöd idel de herrar på gentelmanskaffe och kottin-astiroadpizza. Bondén lär efter emellertid enligt utsago och andra närmare vittnesmål blivit totalt ägg tagg rosenrasande och aldrig mindre flybörbannad kränkt enär snart såg blott tre förklippta och retuscherade fotograffier felvända eller *a tergo* publicerade en snar vecka senare längre smärtsamt, eller nästan tio-11 dagar gått, ocklart efter om han inläste även då en ironisk ton, skrattade de rentav ut en medskyldej från ägorna utanför, skamsen som lusthusgasfabrikören sista stilla fisande tydd över dunken, efter vrålat af ilska och rivit sönder sin extra eftersända

nattidning tills inget fanns kvar av den ännu. Nu ser man för övrigt rehäpna emellertid ett stort antal fler slitstarka pappas kappsäckar öfverst på honom sent komma halvryssen Jaakkos en ytterligare sopkärlskontainer beställd från lokala åkerit i Box dagar innan. Bonden feg segt afled delvis amputerad ett antal månader senare i händerna på dr Progründes Ylisärkkä Jr, och handen i händerna på rostfrittstålmannen dr Martis Kirschner påförd, ännu föregående kväll kall hade han bond i oslagen ro varit fruktlöst förbannad alltjämt vred eller fortsatt halvt opprörd, svurit i kallsvett dito en desto räckta längre öfver i övrigt storslagne rikssvenska malediktologens STÅRa rent fulaste draginordboka som saknade enligt honom Porrgåblaskan listat särskilt alls synligt sämre, eller bättre, men kungsgårdsbond blef straxt folkhopshyllad likafullt i ett enärmt begravningstågh något senare som idel mer utsträckte sej halvannan kilom. fr. Kyrkby Nickbye-bye emedan i änden först i tåget begick han själve ryssen Jakob gudfruktig synd, otrolig enligt vad eder suveränt Loserförfattarfabriken ehfarit i samstäm utsago härom aldrig så mest stillsamt, sällsamt heller fördömt. Hallå smärtan. Ett ehvinnerligt begravningstågets i hållregn utan slask allt oskonsamma demonstrerade som påföljd mot förenade Loserförfattarfabriken och paradiset för sin i losersjälvförnedrad existentiell schizoofreni instrumentell frenesi social exhibitionism andlig alzheimer cynisk världsbildh rätt av och förfångslad i egocentrisk sexualmystik jämte emot den värst oaktsamt afskiljt oförrsiktigt självförskrivande dräktiga snarlika schpizzfräna vet hut kukkulturkulthonskrivurmaskinen i

IDO59glosans hägn i oåtkomlighetsvitrinen dess i samröre kraft, bakomi inget än sig själv aktiv som tabutabulatorstopparen hoppar öfver framöver, valskling förtäljer att radera ~~xxxx~~ in ett i streck förbi~~xxxx~~, idel öraloserförfattare sej, lugna eder allt NER. No ID59:e *spool do not worry, då'n't worry, noo worry's, so not worry's thers* i dessa jämt några enkla snabbla okonstlade vokabullärer kort alltid enär det slagit snart herr von Stefan insikt slutligen ehuru skrivmaskinsbandet vände redan, detta här säger de där poolernas varje opersonlig påpasslig vikarierande argent åt fabriken påpassliga inköpsavdelning var eviga opprepad gång annan den håller en rimlig billig möjligen överflödig utläggning i betydelsen rumslig huru är ändå alls bäst säkrat, werkar vara ett längre allt genomarbetat läge genomgående drag knock out samma formulär likartat svar för nästa paket snart oafsett hur ofta, eller så tycker de nog von Stefan är snarare ett veritabelt nervvrak självbesutten illa till still, utomi undantaget dvÄRgkonungen, utomjordingen, själv neurotisk I lost a few nights sleep worrying about, när begravningsfolkstormen obesinnat bölade, ylade som en folkstorm, och rasade som ett hav, men kört upp som en stillvalsvagn, det enda som lågo kvarvara för marken handfast, var en såg och jag vara det medvetlös först, intet obekvämt än existera hårt fastna. Fördömt journsmyglist Jorma Wallraff, smyglist finns ju oavsett, smyga, listig, i farten, åter i närheten, som den räv och en god journalist fr. Öst-Porråbladet hade allt i ett lackerat paket än sig själv främst, på spåret förrsökt rapporterae från fabriken inre mentalitet lagt, ute efter von Stefan främst, han murveln en dessa domonstrationernas

dragplåster mättar påmatat. Loserförfattarparadisets domedag såg ut ligga i fatet, som i händerna på begravningsakten af hjälten med vågskålen fälla fram utan förklaring. Kistan bars opp öfver av både såväl ryssen Jaakkon Poika med Jessiça i hand, första Runeberg, Pisspia fr. Hundlushufvudstadsbladet, rena fördömda satkärningen oavsett, jämte domarklanten höll på, och Jan Oskari Sverre-Lucia Henry Oliver Grön F. Guilloü som släptåg, samt Timo, Lonny Stoff, som dir. Butyringenöff mest som utstakaren piska till, de varannan i kamoüflagéaftondräkt, självfallet urartade det som alla kan rimligt förstå och förutsett, det filmades i tätt mörkt skymningsfilter främst af själve livsvraket och förre mästerregissörén Svampén på plats framför påsidan. Inte bra, måste tillstrykas, mer avslöjat. Halt de fällde släppt kistan enär han skulle filma slarvigt ohjälpligt oknutna skosnören och dromedarstegh i kors mest. Bläckdirektjörngen och regissören lika godsinta kålsupare. Runebergs proteser låste sej ihop, och nyckeln var spårlöst försvunnen i kaoset och andra utstod fullt uppbrott, ej heller någon av de gamla polska låssmederna på platsvarande, dessa smeder ju ändlöst mördade in utan återväxt hunnit, ändå alltid vare behövlige, och jag var rätt ovillig att rusa efteråt tillbaka efter pungen med de hundratal nycklar och dyrkar som fanns kvar efter dem förinnan. Alla våra förkortakommande ord dragit ihop tätt till en sammanfattande halsböld åtklämt på stackars mig fastän jag försynt hostade till. De började jämt slänga efter honom föredettingen Svampröckantarell sina svarta skodon, stora kängor, diverse podobojoj, obekväma dojoj utan snören opar till sist, hade några kättingar, sådana

större än Goljatt Oppgren fick i skallen väcka hängt slungad av David Fotsvamp Jr den mindre. Plötsligt var liket försvunnet utan förklaring enär det blev granskning om där fanns ett sista skopar överlopps, ur kistan borta även den spårlöst befarades allt ont värre tilldragits enligt Hallå hallå Interpoolen, först ute deras språkrör, tills hon en lastgammal medellång dam i samma schäferhatt och ullig kofta som senast, framträdde och man skulle nästan höra hur denna luddar av sej, utan annan fullskalig beväpning, ledtrådarnas sena skarpa tusan så aktiva urmoder hon som ingen kan frånse om än tidigt ifrågasätta, framhöll hävdad bestämt nästan insiktsfullt absolut, att det dessvärre befarades förutan dålig vetskap att det lika fördömt var förstås åter ett tillslag nog fråga om just de oerhört mentalvilsna överallt eftersökta knäarflickor farliga i allt sitt tillmäle och göromål som den avskyvärde gamle nestorn, gisslet, gnisslet, gnället, äcklet, smorde, världssamfundets siste odödliga Porroughs-jag:et, långt efter att companiet och hufvudkontoret samt direktionsvåningen jämte deras inkassot mera överhuvudintaget existerade eller bedrevs verka och var redan indraget nerlagt sönderslaget alltså utslaget ur tiden, således herrelös sate, störoande, nageln i ögat, sufflhörluckans överlägset fulaste sälle, en viskning ur tiden bräckt, fastän den mer och mer omåttligt regellöse, bränt varje detaljerad handbok, inte ens bakfull, god sista hård skruvare i sista hand, och hårt tillskruvnaste, på dåtidae kvarlevda sedermera under jorden verkande bortom gränden F:ma Ab d' Abo Kassa-Turun korjaamo Konttorikoné-paja ja Porroughs-agentti herra Hupponen i tiden finsk inhemsk pålitligaste firmahovleverantör

grannlaga hårdtränat och desto genuint stålsatt idel handfull egentligt desorienterade knäarflickor i firmans slutligt trånga lagerrum halvannan rank trappa ner dagligen i ehvinnerliga år sedan deras barnsbambyben i ond oeftergivlig kampsport i fientlig hållning förgjort och att äfven dessutom kunna reparera isärihop respekterae retro fastän med ytterst förrbundnae ögon sent och i sadomasochistdräktskapet också –akter hutlös Deus ex kone eller vilka som helst enärhelst ansenlighettens tungviktare Porroughs-Moon-Hopkins~machinaeér, stönet avgjort, könet utgjorts till, vid i behov huruvida framtiden oindragen mot för mödan dem ännu härligt skulle som få upplefva återgång en sin oväntade renässans af dessa gamla trenne odelade enastående klassikertrösttröskverk rena prakter paket på nytt emedan än någon upphakande tidsmaskinsdagh odödligt framledes låst retro omöjlig återgång tillbaka i nutid, ifall än de nya tids- och rummaskinerna gick totalt tras-sönder mera vid fel tidpunkt med nya effekten inmålat i hörn-funktion, däremedelst väntat som på trenne följd domedag genast, värre än fruktade knäarflickor på stan vare hans på fritiden alltmer ständigt hårt tränade in i det allra sista och avgörande tillslag för Loserförfattarfabrikens fortbestånd för skriftens fulla mekaniska barock och losersns integritet, de vare ändå blivit i själva järnverket loserfrämlingar hela bunten i vår bråda tid helt ock hållet fullt och fast enligt vad föga villrådiga damen i vikt schäferhatt förkunnade vidare i trängda skvären uppstämt i form där fördömt bestämt alltid utsöndraren Jumala Yrjö Vallraff fr. Väst-Porrgåbladet vara först på plats med avlösaren Swampéns

främsta klaffflicka kåt på slutet desto, på smällen redan oskött, en presskonferens det också, de äro en fara, de är element hade hon damen fortsatt förkunna, om fördömde nestorns knäarflickor, som äfven Muriel vara minsann tydligt skitskraj för för att nånsin behöva möta bilägga vilken svår förgjord tvist än med med dem under företagna rundvandringar i livets värst mött, och det enda kända vittnet som sett nestorn med flickorna under ett privat påbjudet studiebesök är bläckdirektören Bütiringeneuff-Nöff som valt att inte ens för Interpool avslöja blotta enda ett vad han sett närmare av, ock i begravningskistan utlöst, där fanns plötsligt blott urgröpnings- och amputationsverktyg när hade öppnats av sjöstridskraft och lokalpolis polis potatisneuff. Alltså allt var ganska oklart. von Stefan var nästan i shjock. Men på fjärde dagen vid tvåsnåret snart blev emellertid odödliga storgodsbonden upp från grafven ur och gick raskt raka spåret ut igenom folkhavet till exekutivdomarens mottagning och begärde oförrdröjd resning och den där Loserförfattarfabriken till delaktigt ansvar delvis samt hårt straff utmätt på blonda Lonny Stoff som släppt ut hans rävar under tidssprånget mellan, visserliggen såg han inte helt frisk ut, ingen av tvenne, och filmades som manekänger i dråpslag av filmare Swampén-Arm som gjorde in i det sista en smal intervju med honom bondfan för neonskylten innan strömavbrottet på skvären la in, och postflickan med hissåkflickan Blå-Tröja inringde, knackade på summern samtidigt, uthämtade ett paket i lagom storlek ytterligare från instrumentpolisen som jag genast slet upp framme långt inne på avdelningen. Skulle Loserförfattarfabriken få fortsätta, en

översvämning marken har lagt sig ute som onärd försjunken terra, tryckt ner loserförfattarfabrikens afloppsrör detta (inte förstås blivit just igår omedelbart nertryckt, preförklart nedan), neråt att det (röret orört ordet berört, bestört) krokmat där nere hos underjordstrematoderna (med sin ovan begravningsplats sluttningen fylld av bruna herrrättor till isolering och av vad mer som lagts till annat i oppfyllnad i tiden, tillförts tidigare av mig från höstarnas rått-, minkfällor och en kraftfjädrad rävsax) och av miljarder tidigare gula löv, gropar från ett sandtag jag fyllt år efter år i sluttningen som ursprungligen tillhörde förenade kungsgården utbrutet, men var blev jag redux återföra komposten resonemanget hem, alltså ändå, afloppsröret trottar (finlandism) [proppas] numera jämt ofta, fås upp med att i övre våningen tappa som en oklädd brandsoldat flertal jättestora större 15-liters vattenämbaren i en rasande fart, vilket förutsätter att de är färdigt påfyllda innan, sedan hörs ett vida (avgrunds~) helvetesdån (ett mycket extra ljud säreget) och röret är uppe för ett antal dagar fröjd. Nu släppte jag dessa flertal ämbar väl stora kar det, utan att dånet kom följt, Parrot's Bills suck face värre avé, hör nog ett vattenporlande däremot i nedre våningen hos köksorna från hos, allt (el. nästan allt) vatten som urtappades stiger alltså istället upp i nedre mindre våningens Wc~muggg, rinner stiger över muggen bredd, flödar ut på golvet och utför långt i korridåren. Dåndimpe för mindre än. Dålig förädlingsanstalten redo. Trappuppgångsstäderskan spårlöst borta typiskt uppe än nere. Det som tröskeln ändå tar, emot något, det att jag med ett öskar (en kyathos) hamnar ösa en del av

planktonslasket kalas och guluppblandningsvattnet i hinkar. Och inget ont, som icke opprepas kan (åtm. så länge det förutsätter liv och goda trimmade rörelser), att jag håller ånyo än flertal ämbar (lite dåligt fyllda dock i all förskräcklig hast), övertygad att det nu i varje fall måste gå upp i

spooldassklepsydrajaakkogardkardskalderussinmjödmuggkarNAS AerodromIDO59:an, hoppсан, eftersom det alltid gjort det (av ett framkastat praktpostulat rakt av), dock ikke som så är fallet här. Antiempyrén helvetiskt förbubblar upp där nere åter en gång direkt, och även lite styvt ogjort papper kommer upp, detsamma något som förvånar mig bestört. Därefter, nu förrustad med ett nytt inköpt halvsemistyvt plaströr, det kör jag nerin i podopedalsköljassklepsydrajakobjardkardskalderussinmjödmuggNAS AerodromIDO59an (en högerpodopedalwç-modell förutan idonym att det verkligen låter sig fullt ut göras utaf att hela

spooldassklepsydrajargongjardkardskalderussinmjödmuggNAS AerodromIDO59porrslinet behövs lyftas eller flyttas) och orm vidare för avloppsörret, jag pressar det vidare et vidare bilagt som en rytmisk smord maskin besvärligt, men det tager snart slut efter sina närmare prick 30 meter 6 minuter över, än som inget effekfullt händer (vattnet kvarvara i

(s)pooldassklepsydrasyndjardkardskalderussinmjödmuggk yathosNAS AerodromIDO59:e upp till sittbrädet öfver värst), varförr jag i omättad handling mäter upp längs avstånd och konstaterar att slangen var felmättmått givet och slutade ganska straxt innan kloakbrunnen började (finns ute). I varje fall är kritiska proppen inlokaliserat

därmed, vilket även bekräftar några redan tidigare farhågor om, enär avloppsutfallet brukar i brunnen falla in lite som ett fontänsprut i osläckt kalk underifrån, något jag inte avgjort själv konstaterat (förrän nu klarare inser dock) emedan ymnighetsbrunnstömmaren alias Kacka-Kallé förbrukar förkunna glatt det som faktum när röret spolats upp på köpet emedan han tömt brunn, nu som jag förrustar mig (den här gången halvt, episod III peripeti) med en jättelie (modell astronomisk som från ryssen Jaakko) och halva kroppen nerhissfördränkt i brunnen böjt jag med ögon- & andningsskydd + tvenne lager gummi- och kirurghandskar slår där med en Atlas runkrörelser mot röret/intaget men allt är alldeles för tok kort trots allt. Hur än förlänga lieegget (mucro) (tooldassklepsydrajardkardskaldejaakkorussinmjödmugg NASAerodromIDO59½-don) än, efter några fler av funderingar kring hur ymningshorn är rena extra motsatsen (till nästan allting) och nära ändå inte (riktigt), finner jag det som gott i all anledning att aldrig mera skida skrida i eller skildra någon enda backe sluttning och binder fast fäst min skidstav skildrad i lien efter att den (staven långt mer än ogjort styvt) först lite förstörts, lyckas egentligen otroligt bra bättre med tillbindandet av att det nya namnlösae verktyget, ett näst helgjutet gjort redskap för ändamålet, varom jag sakta på nytt ånyo genom öppen lucka nerförsänker mig i förbannelsebrunnringmynningen och med än större ilska för Atlas lök ofrukterna, sina protozoer, urtdsdjur, ludna vaxbönors näringsavklippta gjort mera antiavlomentum (emotsatsernas nog) är det som att slå på cementaktigt, har då den förbannade marken och råttdjursläkters begravningsplats lagt sig ner

över hela röret inklämt, alldenstund och med sista kraft slår jag ett ytterligare sent otida slag för och försök att det ger sitt skalknäck här efter, ut förrinner för en hel syndaflod! (och fonetiktilljudet hann redan gott tro att det var evigt som ur födelsebrunn) och håller även på och skölja ner mig i nya fördärvet. Dock stod jag kvarklämt ovanförr, och röret var öppet sin befrielse, samt väl uppe ovan mark (parabas med hysterisk oförlöpt skrattsalva följt på hos herr von Stefan) och där öfverst (tillbaka till brunnen med syndaflogen) (mycket intressant) simmar (flyter) det knäskydd mensblöjor filter haklappar bandageklipp brasklappar dvärgknäsockor och underlivstrasor reklamblad fanskap etc ytterst, en halv tygbutik, hela public relations, det av några vikarierande sexu¹/₃ellt nätta tröskel- och trappstäderskor som varit här på en visit några dagar innan och ej visste bättre som det visat sig. Nu har också Wc-ens vägg, hörnet vid med muggen IDOSkriftliga direktiv försakelserna säga stopp sagt, jämte arga förmaningar ändas (ej poetiskt affattade från förlagsledningen på en deras Suomi Valmet-tillverkade skrivmaskinen Tango, vars typer rentav med avsikt eller till smeknamnet aldrig håller raden rakare än min William 2-Sjöskog ex Somero, i storlek som Typos tydliga) och anvisningen opptill om det kommer fler praktdårar på besök någonsin, skola det gå hem. Nu till sommarn snart mer, när det åter går bra att gräva här i en Thule-marktäkt, måste röret och rättlikbensförmultningen grävas upp halvannat, med inlägg av nytt rakt avsluttande rörinlägg. Men till dess. (preefterförklaring: trots af tåldessklepsydrakungsjordkardskalderussinmjödmjölkvit

NASAAerodromIDO59pedalwc-modell-extra, hindrar den (trampkonstruktionen) inte vattnet att stiga upp från röret, tydligen – men att ändå inte hela stolen lyftes av brevid). Sig själv Bolëtus Çervinus som trädkottar stock kofta runt mestadels ett födelseurknoll förödelsebringande dem gå ut till Mongynia oss ser ögontjänarens av skyn upp spytt sy haklapp fast fått utfällningens vikta receptiv sin ändas dragna hitdit sigt vid mihippuskraft fornstyrkad form såg bröstutvunnet perspektiw skuret köttsmärtsamt som råkläde, när har patologiska sädesvätskopar öfver funna ur skalpering död som rann avgjord den diktansamling stått be avfått fört all ktttexkrementens ngt kött spänt över allt tätt med fragments utplacerade från i sina leksaksindianers tidning insändare okända vara märken slätmarken slaktmarkerat diket som höll i löksaft draggat dracks ur skrevs doktriner flest fått ner skaftet stark medförd honom stod ristat ute inom innan himlen örns kast där när de andra samlats funna gå bryta gett under fällt sig tillbaka medan blodets rinnande flodström invid dracks ur denna att minska få bredd på andra jesumaskrosbarns bröstvårtor antal besannade märken ristas såga eder i en stenek draget ner avslitet utom sej i varje dess spånor bitar förgreningar från olika håll dem fint i påsar smulavlossningens uppsökta minsta som ledarnas porrtal öhppet eder något påsen samlingar haft ovan hästen blåste ut många män deras utstick i ansikten en annan hydrualoljeskyddets tagna filt dess fäster insågs syndéter speciella avsund pluralkorsform över instucken kört smutsavlösningens i halvlossnade urskuldand endast ämnen delat partikelskogens djup ritualkyss inledningarna ner låg

tidigare rentvättmedelsfabriks placering smal väg
rovflugor flög brant över kastade dit av sina vingar regnet
dessutom lämnat dem närmast en därlåg redfishfiskare
bäckensaftens odlingsbladsblastavfallskräk till ock i
kanterna fast samtidigt förste 6, femtekolonnaren
mördare lågt sitt sov död-annan-annons på en på golvet
utplacerad halmmadrass hos sina godafor n gynnar
enhalv kilometer långsamt borta om egentliga
skådeplatsen än av sitt så beklämmande lågt
grundvattenstånd proppinsufficiensIDOanka mätt man
från mördarnas upprepade patrull bar på sin egen döda
hästkraftfullhet förflutet lågt som en demolering bak
kroppssvängd senast också båda hällde lagom mer ut ett
likadant syndetikon strimla bred två efter en sig
verklighet samt uttryckta avskurna hållne bitar idragna så
fått den från framför lämnat minskningens karikatyrer i
Soirées de Médián muséets Typo *Fr* enbitar skulle utstak
kompensationer evigt (epigram bidrag; paket) lappade
med kittmassa ett utslättningsbord, för kött gjordes likaså
med benkitt vitt stelnar en när samvaro i alltihg universal
samma massa bibehållen än ihop sin yttre form mest
måste skulptör fått tas på (tillbränt gips) istället för
andens poëta coloproctektomi i änd. given gasslang
exkommunicera bomb ifrån ändan ingjuten föreställning
första följande utställningsdag reportagé tillskrivet herr
Tritoners fiskdel av sig (själv) stjärtroders gosse
föränderlighetenes emotsats omän bred spricka
misshandlad vid måttlig häst lika flöt farledsskit som lik
på denna ovanförkomna nära värre som ock världsaltaret
dopfunten pottan valvet smedernas djupae lavoariska
sjögöl heliga mjöl sig i gipsjakob (pulvrets rea i extrafin

substans; gipsjaakko), pulverframställning mindre sedan i hHerkyńska ur djupskogen trogna rövarefördrivna trägnagare på kölsvinet förträngda andra speditörer och superkarg jämte spansk sjöfarare med egna tangenter tagna ordet stink meningen i sank och i trasa handens uppblött med kålrot på bekommen nerdränktas sitt snart om ösregn stack åh åk över underst endast den tunga nöträdsskog tidigare abnorm transform platta bundna gick de igenom med världshavsbundna burkade barkfarkoster upp som spanska sjöfararen med helt egna skrivmaskinen rymt indragna sig climp i sen patologiska svalg kompakt krampaktigt liksom sötslemsvätskor kranen öppnat in skyskrapan Ändhåll sträckt landmärke varhelst sist näst. Interstaté World Banking Big at 1,019 feet fot föröfver helvetet hav himmel randat stod broschymakare ned med broskkukhusvägg sådant illa beskrivt granite-clad skin bark and havreting the Art~d Deço-denaljers to its context by curbing-pang back from not the sidewalk and clou_claque away from the this historic arena hufvud tomma ytor bäst dromen längderna neråt i stridna kö hungrande samt jämt plågade själar klagan sig få som utväxlade mera deras silverpilarträdade kräks skarvade nåd dragnafylld det på i urinolja ner, kan rider verkmästaren utslaktade mot med guldvagns skatt och delar ut självt diatribéns dr Kniwass mattallriker matematik stapel talrikas med en lätt fet diselolja tvättade rengjorts ett ofritt tilltag, sin frist, fått kliniska lejdördarens stor sista pengdang innan per död knopp opp bestod de skattrika dvärogarna ifatt, som avgörande provet utmätt. Lukt.en. Eld en. Fly din dumma jävel yngre sentida kropp fort enaktare sin fröställnin.gs oseg, sågne

ut. Paktet nu. Rämning. Hål. En öhppning. Inte en vinkel. En vits, bonden fr. kungsgården satt på första bänkrad på sista skolbussen innan jullovet nästa vecka, berättade att en ung proper vitrock till dåre förklarar inställsamt glatt honom död nyligen och att hamnar i helvetet som det alltid hetat innan, men när allt är sej likt, han märker ingen skillnad fortfarande desto, så var äro det. Dock var han på väg att direkt uppsöka den där bedårande vackra Lonny Stoff på ett kalas och han svekfulle horkarlen ryssen Jaakkon Poika Iso som tillsammans släppt ut hans rävar enligt vad småfåglarna kvittrat, rävar som han tränat och fick lämna efter sig när uschla proletärerna kidnappade honom till gubbbhemmets slutna blöjenhet häromvåren [-enärvården], nu skulle han minsann göra slynan och ryssen till rävmat och mindre stycken om så det sista han lär hinna med innan dårarna, vårdarna och Interpool är ifatt honom åter, och han skulle tvinga först ryssnarren sälja tillbakae gården villan och gula karaktärshuset, eller donera den till instrumentspoolen helst, de kunde fastän starta en nästa skickligaste förfalskningsfabrik gemensamt i det långa uthuset, verktygsskjulet utanför världen där han för övrigt hade en fin värdefull unik jättesåg halvannan meter på väggen upphängd (som visserligen honom ovetande var stulen [bortförd] av ingen mindre än herr von Stefan sedan en tid tillbakae, skitsamma men enda vittnet vara till det bedårande åh sex³/₄bambybyebensensLonny, som tydligen undanröjs i sentid otid). All den gärning närfilm, stå sej.

PANOPTICONS POETISKA ADDITAMENT (VOL. 8)

ÄR EN FRISTÅENDE BILAGA TILL

PANOPTICON: PUBLIKATION FÖR LOGOFILI.

ISSN 1651-8470

<http://panopticon.do.sapo.pt>